

@LETIEKLEVEN

EK VELDLOPEN

GOUD VOOR RENDERS, U20-TEAM EN VROUWENTEAM

Het EK veldlopen in Lagoa werd een waar succesverhaal voor de Belgische delegatie. Willem Renders kroonde zich op schitterende wijze tot Europees kampioen bij de junioren en pakte samen met zijn teamgenoten ook goud in het landenklassement. De seniores vrouwen leverden een indrukwekkende collectieve prestatie die eveneens beloond werd met een gouden teammedaille. Voeg daar nog zeven top-10 plaatsen aan toe en het is duidelijk: België behoort tot de sterkste veldloplanden van Europa.

Voor de vierde keer in de geschiedenis streek het EK veldlopen neer in Portugal. Na Oeiras in 1997, Albufeira in 2003 en Lisbon in 2019 was deze keer Lagoa aan de beurt. Het parcours was op zijn minst bijzonder. Enkel de start- en aankomstzone lag op gras; de stroken daartussen bestonden uit een mengeling van grind en zand. Op het eerste zicht leek het op een veredelde parkloop, maar door de vele hoogtemeters en talloze bochten werd het een loodzware editie. Velen beschouwden het als een mix tussen Brussel en Piemonte, maar echt vergelijkbaar was het met geen van beiden. Vooral de bochten, de ondergrond en het ontbreken van lange rechte stukken maakten het parcours uniek. Dat is ook het mooie aan veldlopen: geen enkel parcours is hetzelfde en dat zorgt vaak voor verrassende resultaten.

RENDERS NA THRILLER

België deed het de laatste jaren uitstekend op het EK en ook deze keer zakte de delegatie met de nodige ambitie af naar de Algarve. Vooral van de junioren mannen werd veel verwacht. Met **Willem Renders/RESC**, **Sem Serrano/ACME**, **Ilyès Druetz/MOHA** en **Elliot Vermeulen/WS** beschikte België over een uitzonderlijk sterke lichter. Ze stelden niet teleur en zorgden voor een knappe collectieve prestatie.

Willem Renders, het speerpunt van het team, liep van bij de start aandachtig voorin. Even voor halfweg nam hij resoluut de leiding en leek hij met ruime voorsprong naar de titel te lopen. Uiteindelijk kwam er met de Spanjaard Oscar Gaitan nog een atleet uit de achtergrond terug. Hij had duidelijk zijn wedstrijd perfect ingedeeld en op zo'n 200m van de finish haalde hij Renders bij. Hij sloeg meteen een kloofje en kwam met een kleine voorsprong de laatste rechte lijn in. Renders panikeerde niet en deed uiteindelijk wat niemand nog verwachtte: hij remonteerde de Spanjaard met een ultieme eindsprint en kroonde zich zo tot Europees kampioen.

Daarachter liepen ook Serrano en een verrassend sterke Druetz een fantastische wedstrijd. Ze finishten als zesde en zevende. Vermeulen had het wat moeilijker en werd 35ste. Als team pakte dit viertal met

grote overmacht de titel in het landenklassement, met liefst 31 punten voorsprong op Groot-Brittannië. Een unieke prestatie, want nooit eerder haalde een Belgisch U20-team goud in het landenklassement. Voor de junioren vrouwen was dit kampioenschap een stap in het onbekende. **Kyra Verdonck/LOOI**, **Clémentine Byl/RCB**, **Noor Jacques/DCLA** en **Laure Verrijcken/AVLL** waren allemaal debutanten. Ze betaalden wat leergeld, maar deden het meer dan behoorlijk. Verdonck zorgde met een 23ste plaats voor het beste resultaat. Byl liep een regelmatige wedstrijd en werd 36ste. Jacques finishte als 60ste en Verrijcken als 69ste. In het landenklassement eindigden ze als dertiende.

U23: VOET TELEURGESTELD

Bij de beloften was het uitkijken naar **Noah Konteh/AVLL** en **Julie Voet/AVR**. Beiden hadden al hun waarde bewezen en leken certitudes voor de top 20. Konteh liep sterk en streed lange tijd mee voor een top-10 notering. Hij ging als tiende de laatste ronde in, maar moest daarin nog enkele atleten laten voorgaan. Hij finishte als vijftiende en haalde daarmee in vier van zijn vijf EK-deelnames de top twintig. Achter hem hadden de andere Belgen het lastig. **Mathis Lievens/VAC**, **Casper Lievens/VAC** en **Simon Jeukenne/HERV** zaten ver na de start en konden moeilijk opschuiven. Mathis werd 33ste,

Casper 41ste en Simon 42ste. In het landenklassement eindigden ze als achtste. Voor Julie Voet was de wedstrijd in Lagoa haar laatste wedstrijd als belofte. Vorig jaar werd ze 19de in Antalya en het was een onuitsproken ambitie om in Portugal nog beter te doen. De West-Vlaamse startte degelijk en mengde zich aanvankelijk nog in de strijd vooraan. Tot het begin van de tweede ronde liep ze nog in de top vijftien, maar daarna viel ze geleidelijk terug. Uiteindelijk finishte ze als 29ste en daarmee bleef ze een stuk onder haar eigen verwachtingen. Niet zo ver achter haar liep **Emma D'Haene/HAC**, naar een mooie 39ste plaats. Daarmee maakte ze haar ontgoochelingen van de twee vorige kampioenschappen goed. Ook **Yana Pauwelyn/OEH** kan met een 45ste plaats op een mooi kampioenschap terugblikken. **Hannah Enkels/LOOI**, de enige "echte" belofte vocht zichzelf naar een 55ste plaats. Zij heeft nog twee jaar om zich in deze categorie te bewijzen.

GOUDEN VROUWEN

De Belgische vrouwen hebben de laatste jaren heel wat respect afgedwongen. Zowel in Brussel als in Antalya haalden ze brons in het landenklassement en ook op het EK Running in Leuven werden uitstekende resultaten behaald. Een team met **Jana Van Lent/RESC**, **Lisa Rooms/CABW**, **Chloé Herbiet/WACO** en **Victoria Warpy/DCLA** deed ons vooraf alvast dromen van individueel en collectief succes. Wat het viertal in Portugal liet zien was echt verbluffend. Van Lent en Rooms waren de hele tijd voorin te vinden en Herbiet, nota bene één week na haar marathon in Valencia, sloot iets voor halfweg aan. Met nog een kilometer te gaan, liepen ze op plaat-

Willem Renders
Foto Belga

sen vier, vijf en zes. Ongezien. Uiteindelijk toonde Van Lent zich de sterkste en werd - net als vorig jaar - vierde. Rooms finishte als vijfde en Herbiet werd finaal zevende. Daarachter vocht ook Warpy voor wat ze waard was. Ze liep als 32ste over de finish. Deze collectieve prestatie werd beloond met een historische gouden medaille in het landenklassement.

ONTHOOFD MANNENTEAM

De selectie bij de mannen kreeg in aanloop naar het kampioenschap klappen: Isaac Kimeli/OEH moest afzeggen, vervanger Arnaud Collard/HERV haakte geblesseerd af en Guillaume Grimard/DCLA werd ziek en staakte de strijd na twee kilometer. De ambities om een teammedaille te halen, konden meteen worden opgeborgen. John Heymans/RESC en Ruben Verheyden/EA verdedigden de Belgische eer. Heymans liep een zeer constante wedstrijd en finishte op een zeer degelijke dertiende plaats. Verheyden, die zijn internationaal debuut maakte op de lange cross, startte heel voortvarend, maar viel daarna toch nog een stuk terug. Hij finishte 30ste, een knap resultaat voor de debutant.

MIXED RELAYS VIJFDE

Afsluiten doen we met de mixed relays, een onderdeel dat sinds 2018 deel uitmaakt van het EK. België vaardigde sindsdien elk jaar een team af, met wisselend succes. Enkel in 2021 pakte België, met Elise Vanderelst, Ruben Verheyden, Vanessa Scaunet en Stijn Baeten, een medaille. Dit jaar trad een onervaren team aan met Laure Bilo/ASVO, Marie Bilo/ASVO, Ward Leunckens/AVLL en Tibaut Vandellanoot/HOPP. Er werd vooraf niet veel verwacht, maar het viertal leverde een topprestatie. Terwijl

heel wat landen individuele topatleten met een mooi internationaal palmares konden opstellen, deed België het met een zeer homogeen team zonder noemenswaardige internationale ervaring. Ondanks de sterke tegenstand liepen onze landgenoten complexloos mee voorin. Tot diep in de finale streden ze zelfs mee voor de medailles. Ze eindigden uiteindelijk knap vijfde. Deze prestatie toont dat de toekomst voor België in dit onderdeel veelbelovend is.

REACTIES

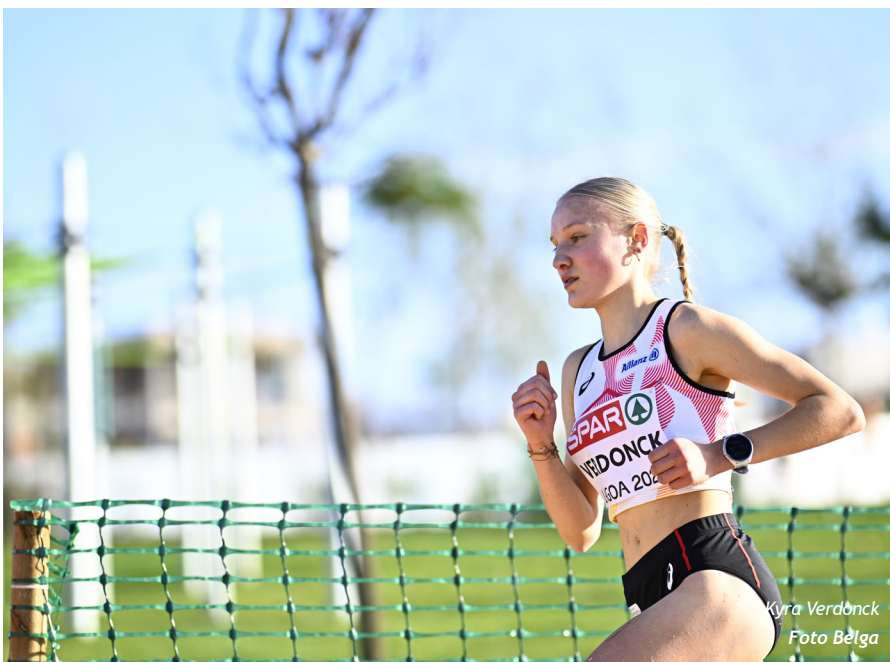
Clémentine Byl (36ste U20 vrouwen): "Dit was mijn eerste EK veldlopen en het was een leuke ervaring. Toch had ik iets beter verwacht dan een 36ste plaats. Het was echt enorm zwaar en op het einde was het gewoon overleven. Deze wedstrijd is totaal niet te vergelijken met een kampi-

enschap op de steeple, zoals op het EYOF. Het is heel moeilijk om in te schatten wat je waard bent, omdat je je concurrentes niet kent zoals op de piste."

Kyra Verdonck (23ste U20 vrouwen): "Ik ben heel tevreden. Jammer dat ik net geen top twintig haalde, maar ik besef dat het deelnemersveld bijzonder sterk was. Het was ook moeilijk om vooraf in te schatten hoe de wedstrijd zou verlopen. Door de vele hoogtemeters en bochten wist ik niet goed hoe ik het moest aanpakken. Vooral in de laatste ronde heb ik veel plaatsen goedgehaakt. Misschien had ik mijn eind-sprint iets vroeger moeten inzetten, maar dat weet je pas achteraf. Dit was mijn eerste EK veldlopen en daar leer je veel uit. Ik kijk ernaar uit om volgend jaar nog beter te doen."

Ilyès Druetz (7de U20 mannen): "Hier zevende finishen is echt fantastisch. Vooraf hoopte ik op een plaats in de top vijftien, maar dit had ik nooit verwacht. Ik ben eerstejaars en dat doet dromen van meer. Volgend jaar is Willem ook nog junior, dus dan wordt het moeilijk om goud te halen, maar wie weet misschien in 2027."

Sem Serrano (6de U20 mannen): "Ik denk dat ik op niveau gelopen heb. Ik wist dat ik bij een goede dag richting het podium kon gaan, maar dan moest alles perfect zijn. In de eerste ronde werd mijn spike half uitgetrapt, maar gelukkig schoof die vanzelf weer rond mijn hiel. Daardoor werd ik wel wat teruggeslagen en liep ik rond de 25ste positie. Nadien slaagde ik er echter in om sterk terug te keren. Ik denk niet dat dit voorval mijn eindresultaat veel heeft beïnvloed. De eerste drie waren echt wel ver vooruit. In het beste geval was ik vijfde geworden. Ik ben trots op mijn prestatie

en uiteraard ook op onze gouden teammedaille.”

Willem Renders (goud U20 mannen): “Dit is echt zot. Toen de Spanjaard me in de slotfase voorbijliep, dacht ik even dat het verloren was. Uiteindelijk slaagde ik er toch nog in om te winnen. Ik weet niet of hij echt stilviel of dat ik gewoon sterker was. Feit is wel dat hij zijn wedstrijd heel volwassen en slim had ingedeeld. Daar kan ik nog veel van leren. Zelf heb ik heel wat fouten gemaakt tijdens mijn wedstrijd: ik ben veel te snel gestart. Het was slimmer geweest om progressief te lopen. Uiteindelijk is het toch goed gekomen. Door mijn gebroken elleboog heb ik deze winter getwijfeld of ik klaar zou zijn voor dit EK. Ik heb veel geluk gehad dat ik snel geopereerd kon worden en dat het herstel zo vlot verliep. Dit is nu mijn tweede Europese titel. Een paar jaar geleden had ik daar zelfs niet van durven dromen. Het is ongelooflijk hoe snel alles kan gaan en welke stappen je als atleet kan zetten. Ik pluk nu de vruchten van het goede en verstandige trainingswerk uit mijn beginjaren. Hopelijk kan ik de komende jaren blijven progressie maken. In 2026 mag ik mijn Europese veldlooptitel in Belgrado nog verdedigen bij de U20, maar als ik zie wat Ilyès hier als eerstejaars presteert, dan zal ik moeten opletten. Als team hebben we de perfecte prestatie geleverd. Die gouden teammedaille maakt het succes echt compleet. Daarom vind ik deze Europese titel nog mooier dan die in Tampere afgelopen zomer.”

Emma D’Haene (39ste U23 vrouwen): “Tijdens de twee vorige edities van het EK veldlopen heb ik nooit echt op niveau gepresteerd. In Brussel was het parcours veel te zwaar voor mij en in Antalya ben ik ten val gekomen. Vandaag heb ik eindelijk een goede wedstrijd gelopen. Ik ben heel blij. Het was een zware wedstrijd en ik vond het moeilijk om in te schatten welke tactiek het beste zou zijn. Ik wou niet te snel starten, maar ook niet te traag. Na de startstrook werd het parcours behoorlijk smal en was het niet evident om op te schuiven. Toch kon ik in de laatste ronde nog veel meisjes voorbijlopen. Ik ben echt trots. Dit is een mooi afscheid van de beloften.”

Hannah Enkels (55ste U23 vrouwen): “Achteraf gezien was dit een leuke wedstrijd, maar wel ontzettend zwaar. Ik wou rustig starten en daarna geleidelijk opschuiven, maar ik heb me opnieuw laten vangen. Tijdens de eerste ronde voelde alles goed aan en probeerde ik in de buurt van Yana en Emma te blijven, maar daarna kreeg ik het echt lastig. Normaal kan ik goed bergop en bergaf lopen, maar door de snelle opeenvolging had ik al snel geen energie meer om telkens opnieuw op te trekken.

Noah Konteh
Foto Belga

In de derde ronde dacht ik zelfs dat het moeilijk zou worden om de finish te halen. Gelukkig vond ik daarna mijn tempo terug. Ik had wel een beter resultaat verwacht, maar uiteindelijk mag ik niet klagen. Ik ben pas eerstejaars en ben gewoon blij dat ik hier mocht starten. De overstap van juniors naar beloften is groot. Het tempo ligt niet echt hoger, maar de meisjes kunnen het veel langer volhouden. Misschien heb je als atleet wat tijd nodig om die overstap te maken. Er komen de komende jaren nog kansen. Ik ben vooral blij dat ik deze wedstrijd heb mogen meemaken.”

Julie Voet (29ste U23 vrouwen): “Het was een ware uitputtingsslag. Ik ben echt teleurgesteld, want ik had verwacht hier een mooi resultaat neer te zetten. Ik weet niet precies waar het aan lag. Qua race-indeling kan ik mezelf niets verwijten: ik zat goed mee in het begin en koos er bewust voor om de kopgroep niet te volgen, omdat ik toen al dicht bij mijn limiet zat. Vooraf dacht ik dat het parcours echt iets voor mij was, maar die vele bochten lagen me helemaal niet. Ik denk dat ik in de eerste twee ronden ook iets te veel gegeven heb op de stroken bergaf, waardoor ik onvoldoende kon recupereren. Het werd een echte strijd en in de laatste ronde was ik alleen nog aan het aftellen. Jammer, want ik was in uitstekende vorm en had heel rustig naar dit kampioenschap toegewerkt. Ik zal dit even moeten laten bezinken. Toch neemt dit niet weg dat ik dit seizoen een mooie stap vooruit heb gezet. Op het BK werd ik vierde bij de seniores algemeen, en dat biedt perspectief voor de toekomst. Hopelijk kan ik me volgend seizoen plaatsen bij de seniores en vinden we in Belgrado een parcours met gras en veel rechte stukken.”

Simon Jeukenne (42ste U23 mannen): “Mijn plan was om in de laatste ronde toe

te slaan, maar tegen dan had ik bijna geen energie meer. Ik ben 42ste geworden en dat is niet zo slecht, al weet ik dat ik beter kan. Het was een leuke ervaring en volgend jaar wil ik beter doen.”

Noah Konteh (15de U23 mannen): “Ik denk dat dit resultaat mijn huidige niveau weerspiegelt. Stiekem had ik gehoopt op een plaats in de top tien, maar ik ben toch erg tevreden met mijn vijftiende plek. Lange tijd liep ik net achter de kopgroep. Het was eerder proberen die groep niet te ver te laten uitlopen dan echt aansluiting te vinden. Het niveau van de atleten in de top tien ligt nog net iets hoger dan het mijne, maar ik werk er elk jaar aan om sterker te worden en de kloof te dichten. Na mijn blessure heb ik zowel een goed BK als EK gelopen. Het doet deugd om te zien dat ik opnieuw op niveau ben, zeker ook op Europees vlak. Dat is iets waarop ik verder kan bouwen. Mijn eerste prioriteit is nu

Laure Verrijcken
Foto Belga

Get
ready for
the **best**

Allianz

Peter Genyn
Allianz Ambassador

Allianz

Memorial
van Damme

vooral gezond en blessurevrij blijven, en daarnaast wil ik de komende maanden mijn tijden op de piste verbeteren.”

Laure Bilo (5de mixed relays): “Ik had nooit gedacht dat ik hier als eerste vrouw zou kunnen aflossen. Dit was mijn eerste internationale kampioenschap en vooraf vroeg ik me af: ‘hoor ik hier wel thuis?’. Uiteindelijk heb ik het aangepakt zoals op het BK. Mijn trainingen waren supergoed verlopen en ik ben er gewoon keihard tegenaan gegaan. Vanaf de start vlamde ik naar voren en dat gaf me enorm veel moti-

vooraan meespelen. Ik heb in de jeugdreeksen individueel deelgenomen aan het EK veldlopen, en voor mij persoonlijk was het heel belangrijk om hier vandaag opnieuw te staan. Veldlopen blijft mijn eerste liefde en voor middellangeafstandslopers die tot de subtop behoren zijn er niet veel kansen om aan een internationaal kampioenschap deel te nemen. Daarom is zo’n mixed relays echt een godsgeschenk.”

Marie Bilo (5de mixed relays): “Toen ik Laure helemaal vooraan zag lopen, werd ik echt emotioneel. Dat was zo bijzonder

tweelingzus mee te maken. Dat was het grote doel van dit veldloopseizoen.”

Tibaut Vandelanoot (5de mixed relays): “Het was veel leuker dan vorig jaar. Toen liep ik wat in niemandsland, maar deze keer was het echt een wedstrijd en kon ik strijden voor die vijfde plaats. Toen ik mijn teamgenoten zag lopen, kreeg ik zelfs even schrik. Het was afwegen wat ik het best kon doen: meestrijden voor de medailles of mijn eigen wedstrijd lopen. Toen Isaac Nader bij me kwam, wist ik dat ik moest proberen aan te haken en dat dit de manier was om onze vijfde plaats veilig te stellen. Ik heb de indruk dat de teams in de mixed relay jaar na jaar sterker worden. Als je ziet hoeveel Olympiërs hier aan de start staan en welke chrono’s die mannen lopen op de piste, dan kunnen wij als klein landje met vier onervaren atleten alleen maar trots zijn op onze vijfde plaats.”

Lisa Rooms (5de seniores vrouwen): “Ik zat echt met die gouden teammedaille in mijn hoofd. We wisten dat we een kans maakten, maar om het dan ook effectief waar te maken, dat is echt kicken. Jana en ik hebben lange tijd kunnen samenwerken, en dat was een voordeel. Ik hoorde ook de supporters vlak achter ons Chloé aanmoedigen en daardoor wist ik dat zij goed in de wedstrijd zat. Aan een individuele medaille heb ik nooit echt gedacht. De drie atletes die vooraan liepen waren echte kleppers en voerden hun eigen strijd. Ik ben heel blij met mijn vijfde plaats en collectief hebben we een uitzonderlijke prestatie geleverd. Het komt nu echt binnen dat we goud hebben behaald. Dit is het mooiste bewijs dat je als atlete mag dromen en dat het geven van kansen kan leiden tot iets heel moois.”

Chloé Herbiet (7de seniores vrouwen): “Ik heb nog niet de tijd gehad om mijn presta-

tie. Ik kon goed doortrekken en probeerde Ward in een zo sterk mogelijke positie te lanceren. Dat is gelukt, denk ik. Met onze vijfde plaats kunnen we besluiten dat onze missie geslaagd is. We zaten niet zo ver van het podium. Het heeft ons allemaal een serieuze boost gegeven en hopelijk kunnen we volgend jaar opnieuw deelnemen. Dan zijn we allemaal nog sterker en kunnen we pas echt strijden voor de medailles.”

Ward Leunckens (5de mixed relays): “Doordat Laure me in zo’n goede positie had gelanceerd, wist ik even niet goed hoe ik het moest aanpakken. Ik ben voluit gegaan, zodat de anderen toch achter mij moesten jagen. Daarna gingen er uiteraard een aantal atleten voorbij, maar ik slaagde er toch behoorlijk in om aan te klampen. Samen met Ierland kon ik als vierde aflossen. Dat we als vijfde finishen is fantastisch. Vooraf werden ons niet veel kansen toegedicht, maar we hebben bewezen dat je ook met een team zonder grote namen en zonder noemenswaardige internationale ervaring iets moois kan realiseren. Dit is een sterk signaal naar de federatie dat België altijd een team moet afvaardigen voor de mixed relays, want we kunnen echt wel

en het gaf me enorm veel energie. ‘Als het bij Laure goed gaat, dan moet het bij mij ook lukken,’ dacht ik. We wilden graag meespelen vooraan en dat is gelukt. Het is een verrassing dat we zo lang hebben kunnen strijden voor de medailles. Voor mij was het fantastisch om dit samen met mijn

Mixed Relays-team
Foto Belga

tie in Valencia goed te laten doordringen. De afgelopen week heb ik zoveel mogelijk geprobeerd te rusten en te herstellen. Deze dagen in Portugal waren ideaal om ook mentaal weer op te laden. Het was fijn om mijn ervaringen te delen met de meisjes en samen met hen naar de wedstrijd toe te leven. Ik wist niet goed hoe mijn lichaam zou reageren na die marathon, maar ik heb gewoon alles gegeven. Vandaag heb ik vooral op karakter en mentale sterkte gelopen, want mijn benen waren niet top.”

Jana Van Lent (4de seniores vrouwen): “Op het BK voelde ik dat mijn lichaam nog niet helemaal hersteld was van mijn ziekte. Daardoor wist ik niet goed hoe het vandaag zou aanvoelen. Ik heb de wedstrijd zo positief mogelijk benaderd en ik had er enorm veel zin in. Tijdens de wedstrijd verdwenen de twijfels volledig. Ik heb er echt van genoten en er waren ook opvallend veel Belgische supporters. Net als vorig jaar finish ik als vierde. Het zou leuk zijn om eens een individuele medaille te pakken, maar elk kampioenschap is anders en moet ook telkens opnieuw gelopen worden.”

Victoria Warpy (32ste seniores vrouwen): “Ik ben supertrots dat ik samen met deze toppers op het podium mag staan. Indrukwekkend hoe goed ze het hebben gedaan. Dit kan alleen maar een boost geven aan alle vrouwen die lopen. Persoonlijk was ik na de aankomst een beetje ontgoocheld over mijn eigen prestatie. Ik heb alles gegeven, maar had toch op een beter resultaat gehoopt. In het verleden ben ik al eens in elkaar gezakt door de hitte en dat spookte tijdens de wedstrijd door mijn hoofd. Bovendien was ik ook wat overweldigd door de start. Het voelde als een gevecht en het ligt niet meteen in mijn aard om daarin mee te gaan. Er zijn een aantal

Noor Jacques
Foto Belga

meisjes gevallen en ik heb me ook wat laten wegdringen. Ik probeerde rustig te blijven en mijn eigen tempo te vinden. Op het einde voelde ik de oververhitting toeslaan en dat maakte het mentaal lastig, want ik wilde niet instorten. Het was echt strijden om de finish te halen.”

John Heymans (13de seniores mannen): “Ik heb een goede wedstrijd gelopen, maar ik weet dat ik beter kan; de honger ontbrak een beetje. Normaal loop ik altijd mee voor een plaats in de top vijf, maar net als vorig jaar blijf ik daar opnieuw een stuk van verwijderd. Het is confronterend om slechts dertiende te worden. Het niveau van de atleten ligt zo dicht bij elkaar dat, wanneer sommigen net iets beter in vorm zijn of meer honger tonen, ze mij eraf lopen. Ik weet dat mijn basis goed zit, maar echte conclusies wil ik nu nog niet trekken.”

Laure Verrijcken (69ste U20 vrouwen): “Dit was mijn eerste deelname aan een internationaal kampioenschap. Ik moet toegeven dat ik een betere notering verwacht had. De start was zo anders dan in België. Ik had niet verwacht dat het zo’n stormloop zou zijn. Toen pas drong het door dat ik echt op een EK stond. Ook al was mijn resultaat niet top, ik vond het wel echt heel leuk. Ik hoop dit nog vaker te mogen doen, met hopelijk een beter resultaat als uitkomst. Al ga ik niet blijven hangen in deze teleurstelling. Ik ga het snel van mij kunnen afzetten en de focus verleggen naar de resterende CrossCup-manches.”

Noor Jacques (60ste U20 vrouwen): “Het was een eerste kennismaking met dit niveau. Daardoor had ik geen vergelijkingspunt en wist ik niet goed wat te verwachten of welke doelen ik mocht stellen. Nu voel ik wel dat ik op een beter resultaat had gehoopt. In de laatste ronde heb ik echt op de tanden moeten bijten. Van zodra ik een klein beetje stilviel, kwamen er direct heel wat atletes over mij. Je weet dan dat je moet proberen aanpakken, maar dat was heel lastig. Binnenkort komen mijn examens eraan. Daarna ga ik naar de indoorpiste waar ik vooral ga focussen op de 1500m en misschien de 3000m.”

Elliot Vermeulen (35ste U20 mannen): “Er heerst zeker teleurstelling. Het was een heel zwaar parcours, maar dat is geen excuus. Ik heb tijdens de koers gewoonweg veel fouten gemaakt en die werden cash betaald. Het begon al bij de start waar ik veel te traag weg was. Die achterstand heb ik te snel willen goedmaken waardoor ik in de laatste ronde op was. Ik ben zeker geen pure crosser, maar hier zat meer in. Ik zit dan ook met wat frustratie. Op het podium zal die wel weg zijn en ga ik zeker kunnen

Victoria Warpy
Foto Belga

genieten, met dank aan de jongens die het geweldig gedaan hebben. We zullen zien of ik in de toekomst vaker ga crossen, maar ik sluit het zeker niet uit.”

Yana Pauwelyn (45ste U23 vrouwen): “Ik doe beter dan vorig jaar, dat was het doel. Ik heb alles gegeven tot op de meet en ben ook blij met mijn indeling. Mijn start was niet te zot en daarna kon ik stelselmatig opschuiven. Misschien had ik gehoopt om op het einde nog iets meer atleten op te rapen, maar ik voelde dat mijn benen op de limiet zaten. De hoogtemeters waren ook echt niet zo mijn ding. Ik ben blij dat ik deze laatste deelname als belofte nog mocht meemaken. In januari vertrek ik naar Australië voor vijf maanden, waar ik een stage afwerk voor mijn studies LO en bewegingswetenschappen. Ik kijk er heel hard naar uit en zal daar zeker ook nog wedstrijden meepikken. De werking met mijn nieuwe coach Ivo Roelandt zal dus enige tijd vanop afstand verlopen.”

Mathis Lievens (33ste U23 mannen): “Ik ben teleurgesteld. Ik wou dit jaar zeker top 30 lopen en liefst ook top 20 om te bewijzen dat ik op dit niveau kan meespelen. Bij de start was het eigenlijk al gedaan. De favorieten kwamen net voor mij staan waardoor ik op de tweede rij moest starten. Er waren dan ook nog eens valpartijen voor mij. De eerste ronde was het eigenlijk gewoon vechten om elke bocht door te komen. Ik had nog hoop dat ik door die trage start in het tweede deel terrein zou kunnen goedmaken, maar het continu drummen voor elke plaats had te veel energie opgeslorpt. In Hulshout liep ik de beste cross van mijn leven. Ik weet dat ik dus veel beter kan. Balen, want het is weer een jaar wachten op een nieuwe kans als deze.”

Casper Lievens
Foto Belga

Casper Lievens (41ste U23 mannen): “Ik zou liegen mocht ik zeggen dat ik er niet meer van had verwacht. Tijdens de verkenning daags voor de wedstrijd was ik blij met het parcours. Toen liepen we er natuurlijk met een groepje van vijf over, tijdens de wedstrijd met een groep van 70. Dat is een andere manier van lopen. Elke bocht verloor ik energie. Ik wil het ook niet te veel op het parcours steken want dat is cross en dat is wat ik graag doe. Misschien was ik gewoon niet op mijn allerbest. Ik eindig denk ik in de tweede helft en dat is niet goed genoeg. Vorige week zei ik nog dat top 30 een doel moest zijn. Volgend jaar ben ik nog altijd belofte, maar gezien de sterke lichting die eraan komt wordt het geen evidentie dat ik dan opnieuw op het EK geraak.”

Ruben Verheyden (30ste senioren mannen): “Ik heb keihard afgezien, dat zal ook wel te merken zijn aan mijn rondetijden. Die zullen zeker niet progressief geweest zijn, maar dat is geen ramp. Het doel was om piepeloos aan de aankomst te geraken en ik kan bij deze zeggen dat dat gelukt is. Ik had wel graag die top 20 gehaald, maar ik had het na twee rondes echt al lastig. En als je tijdens het lopen de rondes aan het aftellen bent, dan ben je niet meer aan het strijden voor elke positie. Je mag geen spijt hebben van de keuzes die je maakt, dus nee ik heb geen spijt dat ik niet voor de mixed relays heb gekozen. Mochten zij nu een medaille gepakt hebben net in het jaar dat ik de switch maak en de seniorenploeg eens geen eremetaal pakt had het waarschijnlijk wel gepikt. Dan was ik precies de beperkende factor geweest. Nu heeft niemand een medaille, dus kan ik ermee leven. Ik niet, niemand niet (lacht).”

TEKST: Gunther Dekie

REACTIES: Gunther Dekie & Jolien De Bock

COVER De Belgische vrouwenploeg met goud
FOTO Belga

Atletiek Vlaanderen vzw

@letiekleven 37 - Donderdag 18 december

FOTO'S: Belga

TEKST: Gunther Dekie

REACTIES: Gunther Dekie, Jolien De Bock

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, website, mail, fotokopie of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke toestemming van de uitgever. Teksten en foto's blijven eigendom van de auteur en fotograaf.